

Skal vi bygge solceller på vand? Skal vi lave grøn naturgas? Vil vi stadig være blandt verdens mest bæredygtige samfund?

Lolland kommune skal have en ny energiplan hvor vi udpeger områder for nye grønne energianlæg og hvad der er lige så vigtigt – skaber nye rammer for energiens anvendelse. Den sidste energiplan er fra 2010 og den sidste del – Bogømmøllerne skal bygges nu. I de sidste ti år har vi også bygget mange store solcelleanlæg med skiftende held, når det drejer sig om indpasningen i vor natur- og kulturlandskab.

Da vi skabte sidste energiplan, var disse anlæg bare grønne tiltag uden nogen anden kobling til borgere og nærsamfund, end nogle klare holdninger om ren energi og mindre klart overblik omkring andre positive eller negative påvirkninger lokalt. Vi har i denne periode for længst passeret en række fysiske grænser for lokal grøn energifremstilling gennem nye udviklingstiltag. Vi laver i dag sammen med offshore møllerne, otte gange mere energi end vi selv bruger. Det skaber nogle fysiske krav til hele forsyningsområdet og her er Lolland ved at udvikle sig til et fuld skala teststed, der lige nu er præget af reel overproduktion som nedreguleres på vindmøllerne. Men overproduktionen er nøglen til udvikling af nye typer forbrug. Det arbejdes der meget på og i takt med at disse nye produktioner og forbrugere opkobles - hvad enten det er store industrianlæg eller en omlægning af de enkelte borgeres energiforbrug, så skabes der nye arbejdspladser.

Jeg har gennem mit arbejde på Globen i Holeby haft de fleste skoleelever og rigtig mange andre lokale på besøg til en snak om klimaet. Men jeg har også haft over tusinde præsentationer for eksterne danske og udenlandske grupper. De er kommet langvejs fra for at høre og se det Lolland, der rigtig mange steder ude i den store verden, betragtes som et af de mest bæredygtige samfund der findes. På trods af kommunens kedelige rekorder med fattige, uligheder i befolkningssammensætningen, lavt skatteudskrivningsgrundlag og så videre – så har vi markeret os blandt de allerstørste nettobidragsydere til Danmarks samlede grønne energibalace. Denne nationale balance er uden konkurrence også verdens bedste for sammenlignelige områder.

Men vi ikke har været dygtige nok til at forklare vore borgere omkring omverdenens syn på os. Specielt to meget vigtige fakta-oplysninger mangler der opdateret information om.

- At blive en af de helt store frontrunnere i grøn energi som Lolland er, skabes ikke af lokal økonomi, men af den lokalt førte politik. Det er i et demokrati som vores, et klart billede af borgernes generelle holdning til emnet. Det betyder så også, at rigtig mange kommuner ude i verdenen med samme problemer som Lolland har, oplever at de kan opnå det samme som vi har nået, når det gælder bæredygtighed. Det kaldes håb og anskuelsesundervisning – de måske vigtigste elementer til forandring. Her gør Lolland kommune en meget stor indsats. Da vor tidligere borgmester Stig Vestergaard sammen med et enigt byråd og vor lokale japanske journalist Tomoko Nielsen lavede en kommuneaftale med en af Japans mest ødelagte kommuner efter katastroferne marts 2011, blev der skabt et vindue til alle Japans 2300 kommuner. I de næste år var over halvdelen af alle henvendelser om bæredygtighed til vor ambassade i Japan spørgsmål om Lolland. Her ti år efter kommer der stadig 400-600 fagurister alene fra dette land hvert år.

- Det andet faktum er, at Lolland er en af de helt tunge platforme under den danske satsning om at gøre København til verdens første CO2 neutrale hovedstad. Dette samarbejde har skabt nye udviklingsmetoder, hvor udkantsområdet Lolland bliver løftet til forsyningsopland. Det sker i en proces som foreløbig har sikret, at den grønne energiproduktion fra Lolland nu har en større økonomisk omsætning end landbruget. Det har også skabt en udviklingsplatform hvor kommune, landbrug og industri samarbejder tæt med stat og universiteter.

Jeg kan godt forstå de mange udenlandske kommuners interesse i Lolland. Der er langt flere som Lolland med vores problemer, end der er store rige bykommuner. Hvis vi vil vende krise til succes og blive kendt for denne indsats, må vi også selv kunne se og forstå de nyskabende rammer vi er ved at udvikle i vort eget lokale samfund og hvor meget vi har at lære videre til andre samfund globalt.

Det vigtigste i den kommende tid og der hvor vi ikke må ryste på hånden, er regeringens nye udspil omkring differentierede energipriser og tværsektionelle samarbejder samt investeringer. Det er et opgør med et ellers grundfæstet princip om, at alle kan få den energi de ønsker hvor som helst i Danmark. Det betyder at de tunge energiforbrugere får lavere priser, hvis de lægger sig i de områder hvor energianlæggene er og bruger den grønne energi når den produceres. Den udvikling forudså Lolland kommune allerede i 2010 og indarbejdede denne fremtid i vor kommuneplan gennem Energi Cluster Holeby og Agroindustrielle områder. Disse planer skal revideres nu, med al den nye viden vi har fået gennem de sidste ti år. Men med den meget store indsats der er leveret af Lolland kommune betyder det også, at vi såvel politisk som teknisk administrativt er toptrænede og klar til at håndtere dette nye konkurrenceparameter. Disse nye tiltag er en simpel nødvendighed for at Danmark kommer i mål med sin energistrategi – både hvad angår 70% CO2 reduktion og et 100% CO2 neutralt land i 2050. Det bliver nøglen til rigtig mange nye lokale energiforbrugende arbejdspladser, i de kommuner der evner at reagere på udfordringen.

Lollands borgere har brug for en opdatering af de nye muligheder og tekniske landvindinger vi er en del af. Lad os lave nogle seminars med de bedste forskere, landspolitikere, Industrifolk, landbrug og andre med afgørende indflydelse på vores fremtid. Lad os opstreame det til hele Lolland og specielt vore unge mennesker på uddannelsesstederne. Lad os involvere vore skoler og ikke mindst de dygtige lærerstabe. Hvis vi samarbejder, kan der skabes undervisningsmateriel og udstillinger, der giver vore børn og unge en unik viden og et forspring, hvad enten de vil læse videre eller uddanne sig lokalt. Men vigtigst – Lolland kommune får skabt de bedste ambassadører, ved at lave en særlig indsats for vore egne børn og unge, på det område hvor vi beviseligt er dygtigst. Det fortjener de, det er deres fremtid som formes nu.

Leo Christensen

Byrådsmedlem

Lokallisten Lolland